

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/5947. számú
törvényjavaslat**

a Kazettás Lőszerokról szóló Egyezmény kihirdetéséről

**Előadó:
Dr. Martonyi János
külügyminiszter**

Budapest, 2012. február

2012. évi ... törvény

a Kazettás Lőszeréről szóló Egyezmény kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Kazettás Lőszeréről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.
3. § Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Convention on Cluster Munitions

The States Parties to this Convention,

Deeply concerned that civilian populations and individual civilians continue to bear the brunt of armed conflict,

Determined to put an end for all time to the suffering and casualties caused by cluster munitions at the time of their use, when they fail to function as intended or when they are abandoned,

Concerned that cluster munition remnants kill or maim civilians, including women and children, obstruct economic and social development, including through the loss of livelihood, impede post-conflict rehabilitation and reconstruction, delay or prevent the return of refugees and internally displaced persons, can negatively impact on national and international peace-building and humanitarian assistance efforts, and have other severe consequences that can persist for many years after use,

Deeply concerned also at the dangers presented by the large national stockpiles of cluster munitions retained for operational use and *determined* to ensure their rapid destruction,

Believing it necessary to contribute effectively in an efficient, coordinated manner to resolving the challenge of removing cluster munition remnants located throughout the world, and to ensure their destruction,

Determined also to ensure the full realisation of the rights of all cluster munition victims and *recognising* their inherent dignity,

Resolved to do their utmost in providing assistance to cluster munition victims, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as providing for their social and economic inclusion,

Recognising the need to provide age- and gender-sensitive assistance to cluster munition victims and to address the special needs of vulnerable groups,

Bearing in mind the Convention on the Rights of Persons with Disabilities which, *inter alia*, requires that States Parties to that Convention undertake to ensure and promote the full realisation of all human rights and fundamental freedoms of all persons with disabilities without discrimination of any kind on the basis of disability,

Mindful of the need to coordinate adequately efforts undertaken in various fora to address the rights and needs of victims of various types of weapons, and *resolved* to avoid discrimination among victims of various types of weapons,

Reaffirming that in cases not covered by this Convention or by other international agreements, civilians and combatants remain under the protection and authority of the principles of international law, derived from established custom, from the principles of humanity and from the dictates of public conscience,

Resolved also that armed groups distinct from the armed forces of a State shall not, under any circumstances, be permitted to engage in any activity prohibited to a State Party to this Convention,

Welcoming the very broad international support for the international norm prohibiting anti-personnel mines, enshrined in the 1997 Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on Their Destruction,

Welcoming also the adoption of the Protocol on Explosive Remnants of War, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May be Deemed to be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, and its entry into force on 12 November 2006, and *wishing* to enhance the protection of civilians from the effects of cluster munition remnants in post-conflict environments,

Bearing in mind also United Nations Security Council Resolution 1325 on women, peace and security and United Nations Security Council Resolution 1612 on children in armed conflict,

Welcoming further the steps taken nationally, regionally and globally in recent years aimed at prohibiting, restricting or suspending the use, stockpiling, production and transfer of cluster munitions,

Stressing the role of public conscience in furthering the principles of humanity as evidenced by the global call for an end to civilian suffering caused by cluster munitions and *recognising* the efforts to that end undertaken by the United Nations, the International Committee of the Red Cross, the Cluster Munition Coalition and numerous other non-governmental organisations around the world,

Reaffirming the Declaration of the Oslo Conference on Cluster Munitions, by which, *inter alia*, States recognised the grave consequences caused by the use of cluster munitions and committed themselves to conclude by 2008 a legally binding instrument that would prohibit the use, production, transfer and stockpiling of cluster munitions that cause unacceptable harm to civilians, and would establish a framework for cooperation and assistance that ensures adequate provision of care and rehabilitation for victims, clearance of contaminated areas, risk reduction education and destruction of stockpiles,

Emphasising the desirability of attracting the adherence of all States to this Convention, and *determined* to work strenuously towards the promotion of its universalisation and its full implementation,

Basing themselves on the principles and rules of international humanitarian law, in particular the principle that the right of parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, and the rules that the parties to a conflict shall at all times distinguish between the civilian population and

combatants and between civilian objects and military objectives and accordingly direct their operations against military objectives only, that in the conduct of military operations constant care shall be taken to spare the civilian population, civilians and civilian objects and that the civilian population and individual civilians enjoy general protection against dangers arising from military operations,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

General obligations and scope of application

1. Each State Party undertakes never under any circumstances to:
 - (a) Use cluster munitions;
 - (b) Develop, produce, otherwise acquire, stockpile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, cluster munitions;
 - (c) Assist, encourage or induce anyone to engage in any activity prohibited to a State Party under this Convention.
2. Paragraph 1 of this Article applies, *mutatis mutandis*, to explosive bomblets that are specifically designed to be dispersed or released from dispensers affixed to aircraft.
3. This Convention does not apply to mines.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

1. “**Cluster munition victims**” means all persons who have been killed or suffered physical or psychological injury, economic loss, social marginalisation or substantial impairment of the realisation of their rights caused by the use of cluster munitions. They include those persons directly impacted by cluster munitions as well as their affected families and communities;
2. “**Cluster munition**” means a conventional munition that is designed to disperse or release explosive submunitions each weighing less than 20 kilograms, and includes those explosive submunitions. It does not mean the following:
 - (a) A munition or submunition designed to dispense flares, smoke, pyrotechnics or chaff; or a munition designed exclusively for an air defence role;

- (b) A munition or submunition designed to produce electrical or electronic effects;
- (c) A munition that, in order to avoid indiscriminate area effects and the risks posed by unexploded submunitions, has all of the following characteristics:
 - (i) Each munition contains fewer than ten explosive submunitions;
 - (ii) Each explosive submunition weighs more than four kilograms;
 - (iii) Each explosive submunition is designed to detect and engage a single target object;
 - (iv) Each explosive submunition is equipped with an electronic selfdestruction mechanism;
 - (v) Each explosive submunition is equipped with an electronic selfdeactivating feature;
- 3. **“Explosive submunition”** means a conventional munition that in order to perform its task is dispersed or released by a cluster munition and is designed to function by detonating an explosive charge prior to, on or after impact;
- 4. **“Failed cluster munition”** means a cluster munition that has been fired, dropped, launched, projected or otherwise delivered and which should have dispersed or released its explosive submunitions but failed to do so;
- 5. **“Unexploded submunition”** means an explosive submunition that has been dispersed or released by, or otherwise separated from, a cluster munition and has failed to explode as intended;
- 6. **“Abandoned cluster munitions”** means cluster munitions or explosive submunitions that have not been used and that have been left behind or dumped, and that are no longer under the control of the party that left them behind or dumped them. They may or may not have been prepared for use;
- 7. **“Cluster munition remnants”** means failed cluster munitions, abandoned cluster munitions, unexploded submunitions and unexploded bomblets;
- 8. **“Transfer”** involves, in addition to the physical movement of cluster munitions into or from national territory, the transfer of title to and control over cluster munitions, but does not involve the transfer of territory containing cluster munition remnants;
- 9. **“Self-destruction mechanism”** means an incorporated automatically-functioning mechanism which is in addition to the primary initiating mechanism of the munition and which secures the destruction of the munition into which it is incorporated;
- 10. **“Self-deactivating”** means automatically rendering a munition inoperable by means of the irreversible exhaustion of a component, for example a battery, that is essential to the operation of the munition;
- 11. **“Cluster munition contaminated area”** means an area known or suspected to contain cluster munition remnants;
- 12. **“Mine”** means a munition designed to be placed under, on or near the ground or other surface area and to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or a vehicle;

13. “**Explosive bomblet**” means a conventional munition, weighing less than 20 kilograms, which is not self-propelled and which, in order to perform its task, is dispersed or released by a dispenser, and is designed to function by detonating an explosive charge prior to, on or after impact;

14. “**Dispenser**” means a container that is designed to disperse or release explosive bomblets and which is affixed to an aircraft at the time of dispersal or release;

15. “**Unexploded bomblet**” means an explosive bomblet that has been dispersed, released or otherwise separated from a dispenser and has failed to explode as intended.

Article 3

Storage and stockpile destruction

1. Each State Party shall, in accordance with national regulations, separate all cluster munitions under its jurisdiction and control from munitions retained for operational use and mark them for the purpose of destruction.

2. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all cluster munitions referred to in paragraph 1 of this Article as soon as possible but not later than eight years after the entry into force of this Convention for that State Party. Each State Party undertakes to ensure that destruction methods comply with applicable international standards for protecting public health and the environment.

3. If a State Party believes that it will be unable to destroy or ensure the destruction of all cluster munitions referred to in paragraph 1 of this Article within eight years of entry into force of this Convention for that State Party it may submit a request to a Meeting of States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such cluster munitions by a period of up to four years. A State Party may, in exceptional circumstances, request additional extensions of up to four years. The requested extensions shall not exceed the number of years strictly necessary for that State Party to complete its obligations under paragraph 2 of this Article.

4. Each request for an extension shall set out:

(a) The duration of the proposed extension;

(b) A detailed explanation of the proposed extension, including the financial and technical means available to or required by the State Party for the destruction of all cluster munitions referred to in paragraph 1 of this Article and, where applicable, the exceptional circumstances justifying it;

(c) A plan for how and when stockpile destruction will be completed;

(d) The quantity and type of cluster munitions and explosive submunitions held at the entry into force of this Convention for that State Party and any additional cluster munitions or explosive submunitions discovered after such entry into force;

(e) The quantity and type of cluster munitions and explosive submunitions destroyed during the period referred to in paragraph 2 of this Article; and

(f) The quantity and type of cluster munitions and explosive submunitions remaining to be destroyed during the proposed extension and the annual destruction rate expected to be achieved.

5. The Meeting of States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors referred to in paragraph 4 of this Article, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension. The States Parties may decide to grant a shorter extension than that requested and may propose benchmarks for the extension, as appropriate. A request for an extension shall be submitted a minimum of nine months prior to the Meeting of States Parties or the Review Conference at which it is to be considered.

6. Notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, the retention or acquisition of a limited number of cluster munitions and explosive submunitions for the development of and training in cluster munition and explosive submunition detection, clearance or destruction techniques, or for the development of cluster munition counter-measures, is permitted. The amount of explosive submunitions retained or acquired shall not exceed the minimum number absolutely necessary for these purposes.

7. Notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, the transfer of cluster munitions to another State Party for the purpose of destruction, as well as for the purposes described in paragraph 6 of this Article, is permitted.

8. States Parties retaining, acquiring or transferring cluster munitions or explosive submunitions for the purposes described in paragraphs 6 and 7 of this Article shall submit a detailed report on the planned and actual use of these cluster munitions and explosive submunitions and their type, quantity and lot numbers. If cluster munitions or explosive submunitions are transferred to another State Party for these purposes, the report shall include reference to the receiving party. Such a report shall be prepared for each year during which a State Party retained, acquired or transferred cluster munitions or explosive submunitions and shall be submitted to the Secretary-General of the United Nations no later than 30 April of the following year.

Article 4

Clearance and destruction of cluster munition remnants and risk reduction education

1. Each State Party undertakes to clear and destroy, or ensure the clearance and destruction of, cluster munition remnants located in cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control, as follows:

(a) Where cluster munition remnants are located in areas under its jurisdiction or control at the date of entry into force of this Convention for that State Party, such clearance and destruction shall be completed as soon as possible but not later than ten years from that date;

(b) Where, after entry into force of this Convention for that State Party, cluster munitions have become cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control, such clearance and destruction must be completed as soon as possible but not later than ten years after the end of the active hostilities during which such cluster munitions became cluster munition remnants; and

(c) Upon fulfilling either of its obligations set out in sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph, that State Party shall make a declaration of compliance to the next Meeting of States Parties.

2. In fulfilling its obligations under paragraph 1 of this Article, each State Party shall take the following measures as soon as possible, taking into consideration the provisions of Article 6 of this Convention regarding international cooperation and assistance:

(a) Survey, assess and record the threat posed by cluster munition remnants, making every effort to identify all cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control;

(b) Assess and prioritise needs in terms of marking, protection of civilians, clearance and destruction, and take steps to mobilise resources and develop a national plan to carry out these activities, building, where appropriate, upon existing structures, experiences and methodologies;

(c) Take all feasible steps to ensure that all cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked, monitored and protected by fencing or other means to ensure the effective exclusion of civilians. Warning signs based on methods of marking readily recognisable by the affected community should be utilised in the marking of suspected hazardous areas. Signs and other hazardous area boundary markers should, as far as possible, be visible, legible, durable and resistant to environmental effects and should clearly identify which side of the marked boundary is considered to be within the cluster munition contaminated areas and which side is considered to be safe;

(d) Clear and destroy all cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control; and

(e) Conduct risk reduction education to ensure awareness among civilians living in or around cluster munition contaminated areas of the risks posed by such remnants.

3. In conducting the activities referred to in paragraph 2 of this Article, each State Party shall take into account international standards, including the International Mine Action Standards (IMAS).

4. This paragraph shall apply in cases in which cluster munitions have been used or abandoned by one State Party prior to entry into force of this Convention for that State Party and have become cluster munition remnants that are located in areas under the jurisdiction or control of another State Party at the time of entry into force of this Convention for the latter.

(a) In such cases, upon entry into force of this Convention for both States Parties, the former State Party is strongly encouraged to provide, *inter alia*, technical, financial, material or human resources assistance to the latter State Party, either bilaterally or through a mutually agreed third party, including through the United Nations system or other relevant organisations, to facilitate the marking, clearance and destruction of such cluster munition remnants.

(b) Such assistance shall include, where available, information on types and quantities of the cluster munitions used, precise locations of cluster munition strikes and areas in which cluster munition remnants are known to be located.

5. If a State Party believes that it will be unable to clear and destroy or ensure the clearance and destruction of all cluster munition remnants referred to in paragraph 1 of this Article within ten years of the entry into force of this Convention for that State Party, it may submit a request to a Meeting of States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the clearance and destruction of such cluster munition remnants by a period of up to five years. The requested extension shall not exceed the

number of years strictly necessary for that State Party to complete its obligations under paragraph 1 of this Article.

6. A request for an extension shall be submitted to a Meeting of States Parties or a Review Conference prior to the expiry of the time period referred to in paragraph 1 of this Article for that State Party. Each request shall be submitted a minimum of nine months prior to the Meeting of States Parties or Review Conference at which it is to be considered. Each request shall set out:

- (a) The duration of the proposed extension;
- (b) A detailed explanation of the reasons for the proposed extension, including the financial and technical means available to and required by the State Party for the clearance and destruction of all cluster munition remnants during the proposed extension;
- (c) The preparation of future work and the status of work already conducted under national clearance and demining programmes during the initial ten year period referred to in paragraph 1 of this Article and any subsequent extensions;
- (d) The total area containing cluster munition remnants at the time of entry into force of this Convention for that State Party and any additional areas containing cluster munition remnants discovered after such entry into force;
- (e) The total area containing cluster munition remnants cleared since entry into force of this Convention;
- (f) The total area containing cluster munition remnants remaining to be cleared during the proposed extension;
- (g) The circumstances that have impeded the ability of the State Party to destroy all cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control during the initial ten year period referred to in paragraph 1 of this Article, and those that may impede this ability during the proposed extension;
- (h) The humanitarian, social, economic and environmental implications of the proposed extension; and
- (i) Any other information relevant to the request for the proposed extension.

7. The Meeting of States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors referred to in paragraph 6 of this Article, including, *inter alia*, the quantities of cluster munition remnants reported, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for an extension. The States Parties may decide to grant a shorter extension than that requested and may propose benchmarks for the extension, as appropriate.

8. Such an extension may be renewed by a period of up to five years upon the submission of a new request, in accordance with paragraphs 5, 6 and 7 of this Article. In requesting a further extension a State Party shall submit relevant additional information on what has been undertaken during the previous extension granted pursuant to this Article.

Article 5

Victim assistance

1. Each State Party with respect to cluster munition victims in areas under its jurisdiction or control shall, in accordance with applicable international humanitarian and human rights law, adequately provide age- and gender-sensitive assistance, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as provide for their social and economic inclusion. Each State Party shall make every effort to collect reliable relevant data with respect to cluster munition victims.

2. In fulfilling its obligations under paragraph 1 of this Article each State Party shall:

(a) Assess the needs of cluster munition victims;

(b) Develop, implement and enforce any necessary national laws and policies;

(c) Develop a national plan and budget, including timeframes to carry out these activities, with a view to incorporating them within the existing national disability, development and human rights frameworks and mechanisms, while respecting the specific role and contribution of relevant actors;

(d) Take steps to mobilise national and international resources;

(e) Not discriminate against or among cluster munition victims, or between cluster munition victims and those who have suffered injuries or disabilities from other causes; differences in treatment should be based only on medical, rehabilitative, psychological or socio-economic needs;

(f) Closely consult with and actively involve cluster munition victims and their representative organisations;

(g) Designate a focal point within the government for coordination of matters relating to the implementation of this Article; and

(h) Strive to incorporate relevant guidelines and good practices including in the areas of medical care, rehabilitation and psychological support, as well as social and economic inclusion.

Article 6

International cooperation and assistance

1. In fulfilling its obligations under this Convention each State Party has the right to seek and receive assistance.

2. Each State Party in a position to do so shall provide technical, material and financial assistance to States Parties affected by cluster munitions, aimed at the implementation of the obligations of this Convention. Such assistance may be provided, *inter alia*, through the United Nations system, international, regional or national organisations or institutions, non-governmental organisations or institutions, or on a bilateral basis.

3. Each State Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment and scientific and technological information concerning the implementation of this Convention. The States Parties shall not impose undue restrictions on the provision and receipt of clearance and other such equipment and related technological information for humanitarian purposes.

4. In addition to any obligations it may have pursuant to paragraph 4 of Article 4 of this Convention, each State Party in a position to do so shall provide assistance for clearance and destruction of cluster munition remnants and information concerning various means and technologies related to clearance of cluster munitions, as well as lists of experts, expert agencies or national points of contact on clearance and destruction of cluster munition remnants and related activities.

5. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the destruction of stockpiled cluster munitions, and shall also provide assistance to identify, assess and prioritise needs and practical measures in terms of marking, risk reduction education, protection of civilians and clearance and destruction as provided in Article 4 of this Convention.

6. Where, after entry into force of this Convention, cluster munitions have become cluster munition remnants located in areas under the jurisdiction or control of a State Party, each State Party in a position to do so shall urgently provide emergency assistance to the affected State Party.

7. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the implementation of the obligations referred to in Article 5 of this Convention to adequately provide age- and gender-sensitive assistance, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as provide for social and economic inclusion of cluster munition victims. Such assistance may be provided, *inter alia*, through the United Nations system, international, regional or national organisations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent Societies and their International Federation, non-governmental organisations or on a bilateral basis.

8. Each State Party in a position to do so shall provide assistance to contribute to the economic and social recovery needed as a result of cluster munition use in affected States Parties.

9. Each State Party in a position to do so may contribute to relevant trust funds in order to facilitate the provision of assistance under this Article.

10. Each State Party that seeks and receives assistance shall take all appropriate measures in order to facilitate the timely and effective implementation of this Convention, including facilitation of the entry and exit of personnel, materiel and equipment, in a manner consistent with national laws and regulations, taking into consideration international best practices.

11. Each State Party may, with the purpose of developing a national action plan, request the United Nations system, regional organisations, other States Parties or other competent intergovernmental or non-governmental institutions to assist its authorities to determine, *inter alia*:

- (a) The nature and extent of cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control;
- (b) The financial, technological and human resources required for the implementation of the plan;
- (c) The time estimated as necessary to clear and destroy all cluster munition remnants located in areas under its jurisdiction or control;
- (d) Risk reduction education programmes and awareness activities to reduce the incidence of injuries or deaths caused by cluster munition remnants;
- (e) Assistance to cluster munition victims; and

(f) The coordination relationship between the government of the State Party concerned and the relevant governmental, intergovernmental or non-governmental entities that will work in the implementation of the plan.

12. States Parties giving and receiving assistance under the provisions of this Article shall cooperate with a view to ensuring the full and prompt implementation of agreed assistance programmes.

Article 7

Transparency measures

1. Each State Party shall report to the Secretary-General of the United Nations as soon as practicable, and in any event not later than 180 days after the entry into force of this Convention for that State Party, on:

- (a) The national implementation measures referred to in Article 9 of this Convention;
- (b) The total of all cluster munitions, including explosive submunitions, referred to in paragraph 1 of Article 3 of this Convention, to include a breakdown of their type, quantity and, if possible, lot numbers of each type;
- (c) The technical characteristics of each type of cluster munition produced by that State Party prior to entry into force of this Convention for it, to the extent known, and those currently owned or possessed by it, giving, where reasonably possible, such categories of information as may facilitate identification and clearance of cluster munitions; at a minimum, this information shall include the dimensions, fusing, explosive content, metallic content, colour photographs and other information that may facilitate the clearance of cluster munition remnants;
- (d) The status and progress of programmes for the conversion or decommissioning of production facilities for cluster munitions;
- (e) The status and progress of programmes for the destruction, in accordance with Article 3 of this Convention, of cluster munitions, including explosive submunitions, with details of the methods that will be used in destruction, the location of all destruction sites and the applicable safety and environmental standards to be observed;
- (f) The types and quantities of cluster munitions, including explosive submunitions, destroyed in accordance with Article 3 of this Convention, including details of the methods of destruction used, the location of the destruction sites and the applicable safety and environmental standards observed;
- (g) Stockpiles of cluster munitions, including explosive submunitions, discovered after reported completion of the programme referred to in sub-paragraph (e) of this paragraph, and plans for their destruction in accordance with Article 3 of this Convention;
- (h) To the extent possible, the size and location of all cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control, to include as much detail as possible regarding the type and quantity of each type of cluster munition remnant in each such area and when they were used;

- (i) The status and progress of programmes for the clearance and destruction of all types and quantities of cluster munition remnants cleared and destroyed in accordance with Article 4 of this Convention, to include the size and location of the cluster munition contaminated area cleared and a breakdown of the quantity of each type of cluster munition remnant cleared and destroyed;
 - (j) The measures taken to provide risk reduction education and, in particular, an immediate and effective warning to civilians living in cluster munition contaminated areas under its jurisdiction or control;
 - (k) The status and progress of implementation of its obligations under Article 5 of this Convention to adequately provide age- and gender sensitive assistance, including medical care, rehabilitation and psychological support, as well as provide for social and economic inclusion of cluster munition victims and to collect reliable relevant data with respect to cluster munition victims;
 - (l) The name and contact details of the institutions mandated to provide information and to carry out the measures described in this paragraph;
 - (m) The amount of national resources, including financial, material or in kind, allocated to the implementation of Articles 3, 4 and 5 of this Convention; and
 - (n) The amounts, types and destinations of international cooperation and assistance provided under Article 6 of this Convention.
2. The information provided in accordance with paragraph 1 of this Article shall be updated by the States Parties annually, covering the previous calendar year, and reported to the Secretary-General of the United Nations not later than 30 April of each year.
 3. The Secretary-General of the United Nations shall transmit all such reports received to the States Parties.

Article 8

Facilitation and clarification of compliance

1. The States Parties agree to consult and cooperate with each other regarding the implementation of the provisions of this Convention and to work together in a spirit of cooperation to facilitate compliance by States Parties with their obligations under this Convention.
2. If one or more States Parties wish to clarify and seek to resolve questions relating to a matter of compliance with the provisions of this Convention by another State Party, it may submit, through the Secretary-General of the United Nations, a Request for Clarification of that matter to that State Party. Such a request shall be accompanied by all appropriate information. Each State Party shall refrain from unfounded Requests for Clarification, care being taken to avoid abuse. A State Party that receives a Request for Clarification shall provide, through the Secretary-General of the United Nations, within 28 days to the requesting State Party all information that would assist in clarifying the matter.
3. If the requesting State Party does not receive a response through the Secretary-General of the United Nations within that time period, or deems the response to the Request for Clarification to be unsatisfactory, it may submit the matter through the Secretary-General of the United Nations to the next Meeting of States

Parties. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the submission, accompanied by all appropriate information pertaining to the Request for Clarification, to all States Parties. All such information shall be presented to the requested State Party which shall have the right to respond.

4. Pending the convening of any Meeting of States Parties, any of the States Parties concerned may request the Secretary-General of the United Nations to exercise his or her good offices to facilitate the clarification requested.

5. Where a matter has been submitted to it pursuant to paragraph 3 of this Article, the Meeting of States Parties shall first determine whether to consider that matter further, taking into account all information submitted by the States Parties concerned. If it does so determine, the Meeting of States Parties may suggest to the States Parties concerned ways and means further to clarify or resolve the matter under consideration, including the initiation of appropriate procedures in conformity with international law. In circumstances where the issue at hand is determined to be due to circumstances beyond the control of the requested State Party, the Meeting of States Parties may recommend appropriate measures, including the use of cooperative measures referred to in Article 6 of this Convention.

6. In addition to the procedures provided for in paragraphs 2 to 5 of this Article, the Meeting of States Parties may decide to adopt such other general procedures or specific mechanisms for clarification of compliance, including facts, and resolution of instances of non-compliance with the provisions of this Convention as it deems appropriate.

Article 9

National implementation measures

Each State Party shall take all appropriate legal, administrative and other measures to implement this Convention, including the imposition of penal sanctions to prevent and suppress any activity prohibited to a State Party under this Convention undertaken by persons or on territory under its jurisdiction or control.

Article 10

Settlement of disputes

1. When a dispute arises between two or more States Parties relating to the interpretation or application of this Convention, the States Parties concerned shall consult together with a view to the expeditious settlement of the dispute by negotiation or by other peaceful means of their choice, including recourse to the Meeting of States Parties and referral to the International Court of Justice in conformity with the Statute of the Court.

2. The Meeting of States Parties may contribute to the settlement of the dispute by whatever means it deems appropriate, including offering its good offices, calling upon the States Parties concerned to start the settlement procedure of their choice and recommending a time-limit for any agreed procedure.

Article 11

Meetings of States Parties

1. The States Parties shall meet regularly in order to consider and, where necessary, take decisions in respect of any matter with regard to the application or implementation of this Convention, including:

- (a) The operation and status of this Convention;
- (b) Matters arising from the reports submitted under the provisions of this Convention;
- (c) International cooperation and assistance in accordance with Article 6 of this Convention;
- (d) The development of technologies to clear cluster munition remnants;
- (e) Submissions of States Parties under Articles 8 and 10 of this Convention; and
- (f) Submissions of States Parties as provided for in Articles 3 and 4 of this Convention.

2. The first Meeting of States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations within one year of entry into force of this Convention. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General of the United Nations annually until the first Review Conference.

3. States not party to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organisations or institutions, regional organisations, the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and relevant non-governmental organisations may be invited to attend these meetings as observers in accordance with the agreed rules of procedure.

Article 12

Review Conferences

1. A Review Conference shall be convened by the Secretary-General of the United Nations five years after the entry into force of this Convention. Further Review Conferences shall be convened by the Secretary-General of the United Nations if so requested by one or more States Parties, provided that the interval between Review Conferences shall in no case be less than five years. All States Parties to this Convention shall be invited to each Review Conference.

2. The purpose of the Review Conference shall be:

- (a) To review the operation and status of this Convention;
- (b) To consider the need for and the interval between further Meetings of States Parties referred to in paragraph 2 of Article 11 of this Convention; and

(c) To take decisions on submissions of States Parties as provided for in Articles 3 and 4 of this Convention.

3. States not party to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organisations or institutions, regional organisations, the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and relevant non-governmental organisations may be invited to attend each Review Conference as observers in accordance with the agreed rules of procedure.

Article 13

Amendments

1. At any time after its entry into force any State Party may propose amendments to this Convention. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations, who shall circulate it to all States Parties and shall seek their views on whether an Amendment Conference should be convened to consider the proposal. If a majority of the States Parties notify the Secretary-General of the United Nations no later than 90 days after its circulation that they support further consideration of the proposal, the Secretary-General of the United Nations shall convene an Amendment Conference to which all States Parties shall be invited.

2. States not party to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organisations or institutions, regional organisations, the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and relevant non-governmental organisations may be invited to attend each Amendment Conference as observers in accordance with the agreed rules of procedure.

3. The Amendment Conference shall be held immediately following a Meeting of States Parties or a Review Conference unless a majority of the States Parties request that it be held earlier.

4. Any amendment to this Convention shall be adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the Amendment Conference. The Depositary shall communicate any amendment so adopted to all States.

5. An amendment to this Convention shall enter into force for States Parties that have accepted the amendment on the date of deposit of acceptances by a majority of the States which were Parties at the date of adoption of the amendment. Thereafter it shall enter into force for any remaining State Party on the date of deposit of its instrument of acceptance.

Article 14

Costs and administrative tasks

1. The costs of the Meetings of States Parties, the Review Conferences and the Amendment Conferences shall be borne by the States Parties and States not party to this Convention participating therein, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.
2. The costs incurred by the Secretary-General of the United Nations under Articles 7 and 8 of this Convention shall be borne by the States Parties in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.
3. The performance by the Secretary-General of the United Nations of administrative tasks assigned to him or her under this Convention is subject to an appropriate United Nations mandate.

Article 15

Signature

This Convention, done at Dublin on 30 May 2008, shall be open for signature at Oslo by all States on 3 December 2008 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until its entry into force.

Article 16

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the Signatories.
2. It shall be open for accession by any State that has not signed the Convention.
3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the month in which the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.
2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 18

Provisional application

Any State may, at the time of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 1 of this Convention pending its entry into force for that State.

Article 19

Reservations

The Articles of this Convention shall not be subject to reservations.

Article 20

Duration and withdrawal

1. This Convention shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Convention. It shall give notice of such withdrawal to all other States Parties, to the Depositary and to the United Nations Security Council. Such instrument of withdrawal shall include a full explanation of the reasons motivating withdrawal.
3. Such withdrawal shall only take effect six months after the receipt of the instrument of withdrawal by the Depositary. If, however, on the expiry of that six month period, the withdrawing State Party is engaged in an armed conflict, the withdrawal shall not take effect before the end of the armed conflict.

Article 21

Relations with States not party to this Convention

1. Each State Party shall encourage States not party to this Convention to ratify, accept, approve or accede to this Convention, with the goal of attracting the adherence of all States to this Convention.
2. Each State Party shall notify the governments of all States not party to this Convention, referred to in paragraph 3 of this Article, of its obligations under this Convention, shall promote the norms it establishes and shall make its best efforts to discourage States not party to this Convention from using cluster munitions.

3. Notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention and in accordance with international law, States Parties, their military personnel or nationals, may engage in military cooperation and operations with States not party to this Convention that might engage in activities prohibited to a State Party.

4. Nothing in paragraph 3 of this Article shall authorise a State Party:

(a) To develop, produce or otherwise acquire cluster munitions;

(b) To itself stockpile or transfer cluster munitions;

(c) To itself use cluster munitions; or

(d) To expressly request the use of cluster munitions in cases where the choice of munitions used is within its exclusive control.

Article 22

Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the Depositary of this Convention.

Article 23

Authentic texts

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of this Convention shall be equally authentic.

A Kazettás Lőszerokról szóló Egyezmény

Az Egyezmény Részes Államai,

Mélységesen aggódva, hogy továbbra is a polgári lakosság és az egyes polgári személyek viselik a fegyveres konfliktusok terhét,

Elhatározva, hogy mindörökké véget vetnek a kazettás lőszer használatának, az eredeti szándék ellenére fel nem robbant vagy hátrahagyott lőszer által okozott szenvedésnek és sérüléseknek,

Aggodalommal figyelve, hogy a kazettás lőszer-maradványok polgári lakosok, köztük nők és gyermekek halálát vagy megcsónkítását okozzák, akadályozzák a gazdasági és a társadalmi fejlődést, ideértve a megélhetés elvesztését is, gátolják a konfliktusok utáni rehabilitációt és újjáépítést, késleltetik vagy megakadályozzák a menekültek vagy az országon belül otthonaikból elűzött személyek visszatelepülését, kedvezőtlen hatással lehetnek a nemzeti és a nemzetközi békeépítésre és a humanitárius segítségnyújtásra, valamint olyan egyéb súlyos következményeket vonnak maguk után, amelyek az ilyen lőszer használata után még évekig fennállhatnak,

Mélységes aggodalommal azon veszélyek miatt, amelyeket a hadműveleti célra nagy mennyiségben felhalmozott nemzeti kazettás lőszer készletek jelentenek, és *elhatározva* azok mielőbbi megsemmisítését,

Szükségnek tartva azt, hogy hatékonyan és koordináltan járuljanak hozzá annak a kihívásnak a megoldásához, amelyet a világon található kazettás lőszer-maradványok összegyűjtése és megsemmisítése jelent,

Elhatározva továbbá, hogy teljes mértékben biztosítják a kazettás lőszer minden áldozatának jogait, és *elismerve* az emberi méltósághoz való elidegeníthetetlen jogukat,

Eltökélve arra, hogy minden tőlük telhetőt megtegyenek a kazettás lőszer áldozatainak adott segítségnyújtás terén, beleértve az egészségügyi kezelést, a rehabilitációt és a pszichológiai támogatást, valamint társadalmi és gazdasági beilleszkedésük elősegítését,

Felismerve annak szükségességét, hogy a kazettás lőszer áldozatai életkoruknak és nemüknek megfelelő segítségre szorulnak, valamint, hogy foglalkozni kell a veszélyeztetett csoportok különleges igényeivel,

Figyelembe véve az Egyezményt a fogyatékossgal élő személyek jogairól, amely – *egyebek között* – megköveteli, hogy az említett Egyezmény részes államai vállalják annak biztosítását és elősegítését, hogy minden fogyatékkal élő személy emberi jogai és alapvető szabadságjogai teljes mértékben érvényesüljenek bármiféle, a fogyatékossgal alapján történő hátrányos megkülönböztetés nélkül,

Tudatában annak, hogy a különböző típusú fegyverek áldozatául esett személyek jogainak és szükségleteinek kielégítésére különböző fórumokon elhatározott erőfeszítéseket megfelelő módon össze kell hangolni, valamint *elszánva* a különböző típusú fegyverek áldozatai közötti hátrányos megkülönböztetés elkerülésére,

Újra megerősítve, hogy az ezen Egyezmény és egyéb nemzetközi megállapodások által nem szabályozott esetekben a polgári lakosság és a harcoló felek továbbra is a nemzetközi jog alapelveinek védelme és hatálya

alatt állnak, amely elvek a szokásjogból, az emberiség alapelveiből származnak, vagy a társadalmi igazságérzet diktálja azokat,

Eltökélve továbbá, hogy a nem állami fegyveres csoportok számára sem engedélyezett semmilyen körülmények között olyan tevékenység, amely a jelen Egyezmény alapján a Részes államok számára tilalom alá esik,

Üdvözölve azt a széleskörű nemzetközi támogatást, amely a gyalogsági aknák tilalmáról szóló nemzetközi normát övezi, és amely az 1997-es, a Gyalogsági aknák alkalmazásának, felhalmozásának, gyártásának és átadásának betiltásáról, illetőleg megsemmisítéséről szóló Egyezményben ölt testet,

Üdvözölve továbbá a mértéktelen sérülést okozó vagy megkülönböztetés nélkül hatónak tekinthető egyes hagyományos fegyverek alkalmazásának betiltásáról, illetőleg korlátozásáról szóló egyezményhez csatolt, a háborúból visszamaradt robbanószerkezetekről szóló jegyzőkönyv elfogadását, valamint annak 2006. november 12-én történt hatálybalépését, fokozni *kívánva* továbbá a konfliktus utáni környezetben élő civil lakosságnak a kazettás lőszer-maradványoktól való védelmét,

Tudatában az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról hozott 1325-ös számú határozatának, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló 1612-es számú határozatának,

Üdvözölve továbbá azokat az utóbbi években tett nemzeti, regionális és globális lépéseket, amelyek a kazettás lőszer betiltására, korlátozására vagy használatának felfüggesztésére, felhalmozásának, gyártásának és továbbadásának tiltására irányulnak,

Kiemelve a társadalmi igazságérzet szerepét az emberiség elveinek érvényesítésében, amint azt a kazettás lőszer által a polgári lakosságnak okozott szenvedések megszüntetésére felszólító nemzetközi kiáltvány tanúsítja, és *elismerve* az Egyesült Nemzetek Szervezete, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága, a Kazettás Lőszer Koalíció, valamint számos más, a világon tevékenykedő nem kormányzati szervezet ez irányban kifejtett erőfeszítéseit,

Megerősítve a kazettás lőszerrel foglalkozó oslói konferencia nyilatkozatát, amely szerint, *egyebek között*, az Államok felismerték a kazettás lőszer használatának súlyos következményeit, és elkötelezték magukat, hogy 2008-ra egy olyan jogilag kötelező érvényű dokumentumot alkotnak meg, amely betiltja a polgári lakosságnak elfogadhatatlan mérvű sérüléseket okozó kazettás lőszer használatát, gyártását, átadását és felhalmozását, és olyan együttműködési és segítségnyújtási keretet hoz létre, amely az áldozatok számára megfelelő gondoskodást és rehabilitációt biztosít, valamint biztosítja a robbanótöltetekkel szennyezett területek mentesítését, a kockázatcsökkentéssel kapcsolatos képzést és a felhalmozott készletek megsemmisítését,

Hangsúlyozva a kívánatos voltát annak, hogy minden Állam tartsa magát az Egyezményhez, és *elhatározva*, hogy komoly erőfeszítéseket tesznek az Egyezmény egyetemessé tételének és teljes végrehajtásának elősegítésére,

Kiindulva a nemzetközi humanitárius jog alapelveiből és szabályaiból, különös tekintettel arra az elvre, hogy a fegyveres konfliktusban részt vevő feleknek a hadviselés módszereinek vagy eszközeinek megválasztásához való joga nem korlátlan, valamint abból az elvből, hogy a konfliktusban részt vevő felek mindenkor kötelesek különbséget tenni a polgári lakosság és a harcoló egységek, valamint a polgári létesítmények és a katonai célpontok között, s ennek megfelelően katonai műveleteket csak katonai

célpontok ellen folytathatnak, a katonai műveletek során pedig mindenkor különös figyelmet kell fordítani a polgári lakosság, az egyes polgárok és a polgári létesítmények megkímélésére, illetve arra, hogy a katonai műveletek során a polgári lakosságot és az egyes polgárokat a keletkező veszélyektől megkíméljék,

A következőkben **ÁLLAPODTAK MEG:**

1. Cikk

Általános kötelezettségek és hatály

1. Minden Részes Állam kötelezi magát arra, hogy soha, semmilyen körülmények között

- (a) nem használ kazettás lőszeret;
- (b) nem fejleszt ki, nem állít elő, nem szerez be más módon, nem raktároz, nem tart meg, és nem ad át senkinek, sem közvetlenül sem közvetve, kazettás lőszeret;
- (c) nem segít, nem bátorít, illetve nem ösztönöz senkit arra, hogy bármilyen, ezen Egyezmény által a Részes Államok számára tiltott tevékenységet folytasson.

2. Ezen Cikk 1. bekezdése, *mutatis mutandis*, vonatkozik olyan kisméretű ejtőlőszerre, amelyeket kifejezetten arra terveztek, hogy azokat légijárművekre szerelt szórókonténerekből ledobják vagy kioldják.

3. Ez az Egyezmény nem vonatkozik az aknákra.

2. Cikk

Meghatározások

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

1. A „**Kazettás lőszer áldozata**” utal minden olyan személyre, aki meghalt, fizikai vagy lelki sérülést, gazdasági veszteséget, társadalmi marginalizálódást vagy jogai érvényesülésének lényeges károsodását szenvedte el kazettás lőszer alkalmazása következtében. Ide értendők maguk a személyek, akik közvetlenül megsérültek a kazettás lőszer használata során, valamint az érintettek családja és közösségeik is;

2. A „**Kazettás lőszer**” olyan hagyományos lőszer jelent, amelyet arra terveztek, hogy 20 kg-nál kisebb tömegű robbanó altölteteket szórjon szét vagy bocsásson ki, s amely magában foglalja ezen altölteteket. Nem jelenti a következőket:

(a) Olyan lőszer vagy altölteteket, amelyeket arra terveztek, hogy fényt, füstöt bocsássanak ki, pirotechnikai eszközt, vagy lokátor-zavaró szalagokat szórjanak szét; illetve nem jelent olyan lőszer, amelyet kifejezetten légvédelmi célra terveztek;

(b) Olyan lőszer vagy altölteteket, amelyeket elektromos vagy elektronikus hatás elérésére terveztek;

(c) Olyan lőszer, amely a megkülönböztetés nélküli területi hatás, valamint a fel nem robbant altöltetek okozta kockázat elkerülése érdekében rendelkezik az összes alábbi jellemzővel:

(i) Minden lőszer tíznél kevesebb robbanó altöltetet tartalmaz;

(ii) Minden robbanó altöltet négy kilogrammnál nehezebb;

(iii) Minden robbanó altöltetet úgy terveztek, hogy egyedi céltárgyat azonosítson és semmisítsen meg;

(iv) Minden robbanó altöltet elektronikus önmegsemmisítővel van felszerelve;

(v) Minden robbanó altöltet elektronikus önhatástalanító eszközzel van felszerelve;

3. **„Robbanó altöltet”** olyan hagyományos lőszer jelent, amelyet rendeltetésének megfelelően kazettás lőszerből szórnak szét, vagy oldanak ki, és úgy tervezték, hogy becsapódás előtt, becsapódáskor, vagy a becsapódást követően felrobbanjon;

4. **„Hibás kazettás lőszer”** olyan kazettás lőszer jelent, amelyet kilöttek, ledobtak, elindítottak, vagy egyéb módon célba juttattak, és amelynek szét kellett volna szórnia, vagy ki kellett volna bocsátania robbanó altölteteket, de ez nem következett be;

5. **„Fel nem robbant altöltet”** olyan robbanó altöltetet jelent, amelyet kazettás lőszer szórt szét vagy bocsátott ki, vagy attól egyéb módon vált el, és az eredetileg szándékolt módon nem robbant fel;

6. **„Elhagyott kazettás lőszer”** olyan kazettás lőszer, vagy robbanó altöltetet jelent, amelyet nem használtak, és amelyet hátrahagytak vagy eldobtak, és amely felett az azokat hátrahagyó vagy azokat eldobó fél már nem gyakorol ellenőrzést. Ezeket vagy előkészítették használatra, vagy nem;

7. **„Kazettás lőszer-maradványok”** meghibásodott kazettás lőszerket, elhagyott kazettás lőszerket, fel nem robbant altölteteket és fel nem robbant kisméretű ejtőlőszerket jelentenek;

8. **„Átadás”** a kazettás lőszernek az adott ország területére, vagy onnan kifelé irányuló fizikai mozgásán túl a kazettás lőszer tulajdonjogának átruházását és a felette gyakorolt ellenőrzés átadását is jelenti, de nem jelenti a kazettás lőszer-maradványokkal szennyezett terület átadását;

9. **„Önmegsemmisítő szerkezet”** olyan beépített automatikusan működő szerkezeti egységet jelent, amelyet a lőszer elsődleges gyújtószerkezete mellé építettek be és biztosítja ezen lőszer megsemmisítését,

10. **„Önhatástalanítás”** egy adott lőszer automatikusan történő üzemképtelenné tételét jelenti, oly módon, hogy egy, a lőszer működéséhez létfontosságú részegység, pl. az áramellátó egység, visszafordíthatatlanul lemerül;

11. **„Kazettás lőszer-maradványokkal szennyezett terület”** az olyan terület, ahol tudottan, vagy

gyaníthatóan kazettás lőszer-maradványok találhatóak;

12. „**Akna**” olyan harci eszközt jelent, amely telepíthető a földfelszín alá, a földfelszínre, vagy más felület közelébe és az a funkciója, hogy felrobbanjon emberek vagy járművek jelenlététől, közelségétől, vagy a velük való érintkezéstől;

13. „**Kisméretű Ejtőlőszer**” olyan hagyományos, 20 kg-nál kisebb súlyú lőszeret jelent, amely nem rendelkezik hajtóművel, és amelyet feladatának elvégzéséhez egy szórókonténer terít szét, vagy bocsát ki, és úgy tervezték, hogy becsapódás előtt, becsapódáskor, vagy a becsapódást követően felrobbanjon;

14. „**Szórókonténer**” olyan tárolóegységet jelent, amelyet arra terveztek, hogy kisméretű ejtőlőszeret szórjon szét vagy bocsásson ki, és amely a szétszórás vagy kibocsátás idején légi járműhöz van rögzítve;

15. „**Fel nem robbant kisméretű ejtőlőszer**” olyan ejtőlőszeret jelent, amelyet szétszórtak, kibocsátottak, vagy egyéb módon választottak el a szórókonténertől, és amely az eredeti szándék ellenére nem robbant fel.

3. Cikk

Tárolás és a készlet megsemmisítése

1. Minden Részes Állam köteles, nemzeti előírásainak megfelelően, az összes joghatósága és ellenőrzése alá eső kazettás lőszeret elkülöníteni a hadműveleti felhasználásra szánt lőszeretől, és köteles azokat a szándékolt megsemmisítésre utaló jelzéssel ellátni.
2. Minden Részes Állam vállalja, hogy ezen Cikk 1. bekezdésében hivatkozott összes kazettás lőszer a lehető legkorábbi időpontban, de legkésőbb ezen Egyezménynek az adott Részes Állam számára történő hatálybalépésétől számított nyolc éven belül megsemmisíti vagy biztosítja megsemmisítésüket. Minden Részes Állam vállalja annak biztosítását, hogy a megsemmisítés módszerei megfelelnek a vonatkozó nemzetközi közegészségügyi és környezetvédelmi normáknak.
3. Ha egy Részes Állam úgy véli, hogy nem lesz képes megsemmisíteni kazettás lőszer készletét, vagy a kazettás lőszer megsemmisítésre adott határidőt tartani a jelen Cikk 1. bekezdésében hivatkozott hatálybalépést követő nyolc éven belül, kérést terjeszthet elő a Részes Államok ülése, vagy a soros Felülvizsgálati Konferencia elé az ezen lőszer megsemmisítésének befejezésére vonatkozó határidő maximum négy évvel történő meghosszabbítására. Rendkívüli körülmények esetén egy Részes Állam további négy évig terjedő hosszabbítást kérhet. A javasolt határidő-hosszabbítások nem haladhatják meg az adott Részes Állam ezen Cikk 2. bekezdése szerinti kötelezettség-teljesítéséhez ténylegesen szükséges évek számát.
4. A határidő meghosszabbítására irányuló kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:
 - (a) a javasolt meghosszabbítás időtartamát;
 - (b) a javasolt meghosszabbítás részletes magyarázatát, beleértve a Részes Állam számára az ezen Cikk 1. bekezdésében hivatkozott összes kazettás lőszer megsemmisítéséhez rendelkezésre

álló, vagy kért pénzügyi és műszaki eszközöket, valamint – ahol alkalmazható – a kérést alátámasztó kivételes körülményeket;

- (c) az arra vonatkozó tervet, hogy a készleteket hogyan és mikor semmisítik meg;
 - (d) a Részes Államnak az ezen Egyezmény hatálybalépésekor birtokában lévő kazettás lőszer és altöltetek mennyiségét és típusát, valamint a hatálybalépés után a Részes Állam területén talált további kazettás lőszer és altöltetek mennyiségét és típusát;
 - (e) az ezen Cikk 2. bekezdésében hivatkozott időszak alatt megsemmisített kazettás lőszer és robbanó altöltetek mennyiségét és típusát; és
 - (f) a javasolt meghosszabbítási idő alatt megsemmisítésre fennmaradó kazettás lőszer és robbanó altöltetek mennyiségét és típusát, valamint a várható éves megsemmisítési keretet.
5. A Részes Államok ülése, illetve a Felülvizsgálati Konferencia – ezen Cikk negyedik bekezdésében foglalt tényezőket figyelembe véve – mérlegeli a kérelmet, és a jelen lévő és szavazó Részes Államok szavazati többségével eldönti, helyt ad-e a hosszabbítás iránti kérelemnek. A Részes Államok dönthetnek úgy, hogy a kértnél rövidebb idejű hosszabbítást engedélyeznek, és referenciaértékeket javasolhatnak a hosszabbításhoz, ahol ez jelentőséggel bír. A hosszabbítás iránti kérelmet minimum kilenc hónappal az azt tárgyaló Részes Államok ülése, vagy a Felülvizsgálati Konferencia előtt kell benyújtani.
 6. Az ezen Egyezmény 1. Cikkének rendelkezései ellenére korlátozott számú kazettás lőszer és robbanó altöltetek megtartása és beszerzése megengedett azzal a céllal, hogy a kazettás lőszer és robbanó altöltetek felderítését gyakorolják, a mentesítő, vagy megsemmisítő technikákat fejlesszék, oktatási célokra vagy a kazettás lőszer elleni intézkedési eljárások kidolgozásához használják. A megtartott vagy beszerzett robbanó altöltetek mennyisége nem haladhatja meg azt a minimális mennyiséget, amely mindenképpen szükséges ezen feladatokhoz.
 7. Az ezen Egyezmény 1. Cikkének rendelkezései ellenére nem tilos kazettás lőszer másik Részes Államnak történő átadása megsemmisítésre, valamint az ezen Cikk 6. bekezdésében felsorolt célokra.
 8. Az ezen Cikk 6. és 7. bekezdésében leírt célokra kazettás lőszerket vagy robbanó altölteteket megtartó, beszerző vagy azt átadó Részes Államok kötelesek az ezen kazettás lőszer és robbanó altöltetek tervezett és tényleges felhasználásáról, valamint azok típusáról, mennyiségéről és sorozatszámáról részletes jelentést benyújtani. Ha kazettás lőszerket és robbanó altölteteket az említett célokból egy másik Részes Államnak átadnak, a jelentésnek a fogadó félre vonatkozó utalást is tartalmaznia kell. Minden olyan évben, amelynek folyamán valamely Részes Állam megtartott, beszerzett, vagy átadott kazettás lőszerket vagy robbanó altölteteket, jelentést kell készíteni. A jelentést az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának kell benyújtani legkésőbb a tárgyévet követő év április 30-ig.

4. Cikk

Kazettás lőszer-mentesítés és -megsemmisítés, továbbá a kockázatcsökkentő felkészítés

1. Minden Részes Állam vállalja, hogy a fennhatósága, vagy az ellenőrzése alatt álló kazettás lőszer-maradványokkal szennyezett területeket mentesíti, a robbanószer-maradványokat megsemmisíti, vagy biztosítja a mentesítést és a megsemmisítést az alábbiak szerint:
 - (a) Amennyiben valamely Részes Állam fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területen kazettás lőszer-maradványok találhatóak az ezen Egyezmény adott Részes Állam számára történt hatálybalépésének időpontjában, a mentesítést és a megsemmisítést a lehető legrövidebb időn belül – de az említett időponttól számítva legkésőbb tíz év múlva – el kell végezni.
 - (b) Ahol – az ezen Egyezménynek az adott Részes Állam számára történő hatálybalépése után – a kazettás lőszer-maradványok keletkeznek, az említett mentesítést és megsemmisítést a lehető leghamarabb el kell végezni, de legkésőbb tíz évvel azon aktív ellenségeskedések lezárulta után, amelyek során a kazettás lőszer-maradványok keletkeztek; valamint
 - (c) Akár ezen bekezdésnek az (a), akár a (b) albekezdésében foglalt kötelezettségeit teljesíti, az adott Részes Állam teljesítési nyilatkozatot tesz a Részes Államok következő ülésén.
2. Az ezen Cikk 1. bekezdése szerinti kötelezettségének teljesítése során minden Részes Állam, jelen Egyezménynek a nemzetközi együttműködésre és segítségnyújtásra vonatkozó 6. Cikke rendelkezéseinek figyelembevételével köteles a lehető leghamarabb megtenni a következő intézkedéseket:
 - (a) felmérni, megállapítani és nyilvántartásba venni a kazettás lőszer-maradványok miatt keletkezett kockázatokat, minden erőfeszítést megtenni az összes, a fennhatósága, vagy ellenőrzése alatt álló területen lévő, kazettás lőszer-maradványok által szennyezett terület felderítésére;
 - (b) felmérni és a megjelölés, a polgári lakosok védelme, a mentesítés és a megsemmisítés alapján rangsorolni a szükségleteket, és lépéseket tenni a források mozgósítása érdekében, valamint nemzeti intézkedési tervet kidolgozni ezen célok kivitelezésére, építve, ha ilyenek rendelkezésre állnak, a meglévő struktúrákra, tapasztalatokra és módszerekre;
 - (c) minden lehetséges lépést megtenni annak érdekében, hogy minden, a fennhatósága vagy az ellenőrzése alatt álló területen lévő kazettás lőszer-maradványokkal szennyezett terület határa legyen megjelölve, megfigyelve és kerítéssel vagy egyéb módon védve a polgári lakosok hatékony távoltartása érdekében. A feltételezhetően veszélyes területek megjelölésére használt jelzéseknek az érintett közösség számára könnyen felismerhető jelölési módszereken kell alapulniuk. Amennyire lehetséges, e jelzéseknek, továbbá az egyéb, a veszélyes terület határát jelölő jelzéseknek jól láthatónak, olvashatónak, tartósnak, a környezeti hatásokkal szemben ellenállóknak kell lennie, hogy egyértelműen beazonosítható legyen, hogy a jelzett határvonal melyik oldala a kazettás lőszer-maradványok által szennyezett terület, és melyik a biztonságos oldal;

- (d) mentesíteni és megsemmisíteni az összes, a fennhatósága vagy az ellenőrzése alatt álló területen található kazettás lőszer-maradványt;
 - (e) a kockázat csökkentése érdekében oktatást szervezni az ilyen maradványokból eredő kockázatokról annak érdekében, hogy a kazettás lőszer-maradványokkal szennyezett területen, vagy azok közelében lakók ezeknek a veszélyeknek tudatában legyenek.
3. Az ezen Cikk 2. bekezdésében hivatkozott tevékenységek elvégzésekor minden Részes Állam köteles figyelembe venni a nemzetközi normákat, beleértve az International Mine Action Standards-t (IMAS).
4. Ez a bekezdés olyan esetekben alkalmazandó, amikor a kazettás lőszer valamely Részes Állam az Egyezmény hatálybalépése előtt használta vagy hagyta hátra, ami így olyan kazettás lőszer-maradvánnyá vált, amely egy másik Részes Állam fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területen volt található abban az időpontban, amikor ezen Egyezmény az utóbb említett másik állam számára hatályba lépett.
- (a) Ilyen esetekben, amikor ezen Egyezmény mindkét Részes Állam számára hatályba lép, az elsőként említett Részes Államot erőteljesen felszólítják, hogy nyújtson, *egyebek között*, műszaki, pénzügyi, anyagi és emberi erőforrás támogatást a másik Részes Államnak. Továbbá, tegye ezt vagy a kétoldalú kapcsolatok keretében, vagy egy kölcsönösen elfogadott harmadik félén keresztül, beleértve az Egyesült Nemzetek Szervezetének rendszerét, vagy más releváns szervezeteket annak érdekében, hogy az ilyen kazettás lőszer-maradványok megjelölését, mentesítését, vagy megsemmisítését segítsék.
 - (b) Az ilyen segítségnek legyen része, ahol lehetséges, a felhasznált kazettás lőszer típusára és mennyiségére, a kazettás lőszer bevetésének pontos helyére, valamint az olyan területekre vonatkozó információ, ahol kazettás lőszer-maradványok találhatóak.
5. Ha egy Részes Állam úgy véli, hogy nem lesz képes az ezen Cikk 1. bekezdésében hivatkozott összes kazettás lőszer-maradványt mentesíteni és megsemmisíteni, vagy ezt biztosítani az Egyezménynek számára történt hatálybalépése utáni tíz éven belül, kérést terjeszthet elő a Részes Államok ülése vagy a Felülvizsgálati Konferencia elé a kazettás lőszer mentesítésére és megsemmisítésére vonatkozó határidő legfeljebb öt évvel történő meghosszabbítására. A javasolt hosszabbítás ideje nem lehet több, mint azon évek száma, amelyek szigorúan szükségesek az adott Részes Államnak az ezen Cikk 1. bekezdése szerinti kötelezettsége teljesítéséhez.
6. A határidő meghosszabbítása iránti kérelmet a Részes Államok üléséhez vagy a Felülvizsgálati Konferenciához az előtt kell benyújtani, mielőtt az ezen Cikk 1. bekezdésében említett időszak az adott Részes Államra vonatkozóan lejárna. Minden kérelmet minimum 9 hónappal az előtt kell benyújtani, hogy az esedékes Részes Államok ülése vagy a Felülvizsgálati Konferencia azt tárgyalná. Minden kérelemnek tartalmaznia kell:
- (a) a javasolt hosszabbítás időtartamát;
 - (b) a javasolt hosszabbítás okaira vonatkozó részletes magyarázatot, beleértve a javasolt hosszabbítás időszakába az összes kazettás lőszer-maradvány mentesítéséhez és megsemmisítéséhez igényelt pénzügyi és műszaki eszközt;

- (c) a jövőbeni munka előkészítését, és az ezen Cikk 1. bekezdésében említett kezdeti tízéves időszak alatt elvégzett nemzeti aknamentesítő programok helyzetét, valamint bármely későbbi hosszabbításokat;
 - (d) a kazettás lőszer-maradványokat tartalmazó teljes területet, amikor ezen Egyezmény az adott Részes Államok számára hatályba lépett, illetve minden olyan területet, ahol a kazettás lőszer-maradványokat a hatálybalépés után fedezték fel;
 - (e) az ezen Egyezmény hatálybalépését követően kazettás lőszer-maradványoktól megtisztított összes területet;
 - (f) a javasolt hosszabbítás során a kazettás lőszer-maradványoktól megtisztításra váró összes terület nagyságát;
 - (g) azon körülményeket, amelyek akadályozták a Részes Államot abban, hogy megsemmisítse az ezen Cikk 1. bekezdésében említett tíz éves kezdeti időszak során a fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területen az összes kazettás lőszer-maradványt, valamint azokat, amelyek a javasolt hosszabbítás során akadályozni fogják az erre irányuló tevékenységét;
 - (h) a javasolt hosszabbítás humanitárius, társadalmi, gazdasági és környezeti hatásait; valamint
 - (i) minden egyéb, a javasolt hosszabbítással kapcsolatos lényeges információt.
7. Figyelemmel az ezen Cikk 6. bekezdésében hivatkozott tényezőkre – beleértve, többek között, a kazettás lőszer-maradványok mennyiségéről szóló jelentés bekérését is – a Részes Államok ülése vagy a Felülvizsgálati Konferencia köteles mérlegelni a kérelmet, és a jelen lévő és szavazó Részes Államok szavazati többségével eldönteni, helyt ad-e a hosszabbítás iránti kérelemnek. A Részes Államok dönthetnek úgy, hogy a kértnél rövidebb idejű hosszabbítást engedélyeznek, és referenciaértékeket javasolhatnak a hosszabbításhoz, ha arra szükség van.
8. Az ilyen hosszabbítási igényt, ezen Cikk 5., 6. és 7. bekezdéseinek megfelelő, új kérvény benyújtásával maximum újabb öt évre lehet megújítani. További hosszabbítás kérése esetén a Részes Állam köteles további megfelelő információt szolgáltatni arról, hogy az ezen Cikk alapján nyújtott előző hosszabbítás során milyen haladást ért el.

5. Cikk

Áldozatok segítése

1. Minden Részes Állam a fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területen köteles a kazettás lőszer-áldozatainak – az alkalmazandó nemzetközi humanitárius és emberi jogi szabályoknak megfelelően – az egyén életkorának és nemének megfelelő segítséget nyújtani, beleértve az egészségügyi ellátást, a rehabilitációt és a pszichológiai támogatást, továbbá gondoskodni a társadalmi és gazdasági visszailleszkedésükről. A Részes Államok kötelesek minden erőfeszítést megtenni annak érdekében, hogy megbízható adatokat gyűjtsenek a kazettás lőszer-áldozatairól.

2. Az ezen Cikk 1. bekezdése szerinti kötelezettségei ellátásában minden Részes Állam köteles:
- (a) A kazettás lőszeresek áldozatainak szükségleteit elbírálni;
 - (b) Minden szükséges nemzeti jogszabályt és eljárást kidolgozni, megvalósítani és betartatni;
 - (c) Nemzeti tervet és költségvetést kidolgozni, beleértve az ezen tevékenységek elvégzéséhez szükséges időkereteket azzal, hogy ezeket beilleszti a meglévő, fogyatékossgal élő személyekre vonatkozó fejlesztési és emberi jogi nemzeti keretekbe és mechanizmusokba, miközben az érintettek konkrét szerepét és hozzájárulását tiszteletben tartja;
 - (d) Lépéseket tenni a nemzeti és nemzetközi erőforrások mozgósítása érdekében;
 - (e) Mindenféle megkülönböztetést mellőzni a kazettás lőszeresek áldozataival szemben vagy az áldozatok között, illetve a kazettás lőszeresek áldozatai és az egyéb okokból sérülést vagy rokkantságot elszenvedettek között; a kezelésben megjelenő különbségeket csak egészségügyi, rehabilitációs, pszichológiai, vagy társadalmi-gazdasági okok indokolhatják;
 - (f) Szorosan egyeztetni és együttműködni a kazettás lőszeresek áldozataival és az őket képviselő szervezetekkel;
 - (g) A Kormányon belül kijelölni egy koordináló szervet az ezen Cikk végrehajtásához kapcsolódó ügyek összehangolására;
 - (h) Törekedni a megfelelő irányelvek és bevált eljárások felhasználására, ideértve az egészségügyi ellátást, a rehabilitációt és a pszichológiai támogatást, valamint a társadalmi és gazdasági visszailleszkedést.

6. Cikk

Nemzetközi együttműködés és segítségnyújtás

1. Az ezen Egyezmény szerinti kötelezettségei teljesítésében minden Részes Állam jogosult arra, hogy segítséget kérjen és kapjon.
2. Minden Részes Állam – amelyik olyan helyzetben van – köteles műszaki, tárgyi és pénzügyi segítséget nyújtani a kazettás lőszeresek ügyében érintett Részes Államoknak, az ezen Egyezmény hatálya alatti kötelezettségek végrehajtása érdekében. Ilyen segítség, *többek között*, nyújtható az Egyesült Nemzetek Szervezetének rendszerén keresztül, nemzetközi, regionális, vagy nemzeti szervezeteken vagy intézményeken, nem-kormányzati szervezeteken vagy intézményeken keresztül, vagy kétoldalú alapon.
3. Minden Részes Állam vállalja, hogy segíti a felszerelések és az ezen Egyezmény végrehajtására vonatkozó tudományos és technológiai információk lehető legteljesebb, kölcsönös átadását, és egyúttal joga van abban részt venni. A Részes Államok nem szabhatnak ésszerűtlen mértékű

korlátozásokat a mentesítő és más egyéb humanitárius célokat szolgáló berendezések és a kapcsolódó technológiai információ átadása és elfogadása elé.

4. Az ezen Egyezmény 4. Cikk 4. bekezdése szerinti esetleges kötelezettségeken túl minden Részes Állam, amelyik helyzetéből adódóan ezt megteheti, köteles segítséget nyújtani a kazettás lőszer-maradványok mentesítésében és megsemmisítésében, valamint köteles a kazettás lőszer-maradványok mentesítésében használatos különböző eszközökkel és technológiákkal kapcsolatos információkat biztosítani, valamint a kazettás lőszer-maradványok mentesítésében és megsemmisítésében, továbbá a kapcsolódó tevékenységekben jártas szakemberekről, szakhatóságokról vagy nemzeti kapcsolattartókról információt szolgáltatni.
5. Minden olyan Részes Állam, amelyik azt megteheti, köteles segítséget nyújtani a felhalmozott kazettás lőszer megsemmisítéséhez, továbbá köteles segítséget nyújtani az ezen Egyezmény 4. Cikke szerint a kazettás lőszer megjelöléséhez, a velük kapcsolatos kockázat-elkerülési oktatáshoz, a polgári lakosság védelméhez, valamint a fel nem robbant kazettás lőszer-maradványok mentesítéséhez és megsemmisítéséhez.
6. Ahol ezen Egyezmény hatálybalépésekor egy Részes Állam fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területen a kazettás lőszer kazettás lőszer-maradvánnyá váltak, minden olyan Részes Állam, amelyik megteheti, köteles azonnali segítséget nyújtani az érintett Részes Államnak.
7. Minden olyan Részes Állam, amelyik megteheti, köteles az ezen Egyezmény 5. Cikkében hivatkozott kötelezettségek végrehajtása érdekében segítséget nyújtani az életkornak és a nemi hovatartozásnak megfelelő ellátás biztosítása érdekében, beleértve az egészségügyi ellátást, a rehabilitációt és a pszichológiai támogatást, továbbá köteles gondoskodni a kazettás lőszer áldozatainak társadalmi és gazdasági visszaileszkedéséről. Ilyen segítség nyújtható, *többek között*, az Egyesült Nemzetek Szervezetének rendszerén, a nemzetközi, regionális vagy nemzeti szervezeteken vagy intézményeken keresztül, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságán, a nemzeti Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságokon és Nemzetközi Szövetségükön, nem-kormányzati szervezeteken keresztül vagy kétoldalú kapcsolatok keretében.
8. Minden olyan Részes Állam, amelyik teheti, köteles segítséget nyújtani és hozzájárulni a kazettás lőszer használata által érintett Részes Államokban a szükséges gazdasági és társadalmi újjáépítéshez.
9. Minden Részes Állam, amelyik megteheti, adományokkal hozzájárulhat a megfelelő speciális letéti alapokhoz annak érdekében, hogy elősegítse az ezen Egyezmény szerinti segítségnyújtást.
10. Minden olyan Részes Állam, amelyik segítséget kér és kap, köteles minden olyan intézkedést megtenni, amellyel elősegíti ezen Egyezmény időbeni és hatékony végrehajtását, beleértve, összhangban a nemzeti törvényekkel és szabályokkal, a személyek, anyagok és eszközök határon történő be- és kiléptetésének segítését és figyelembe véve a legfejlettebb nemzetközi gyakorlatot.
11. Nemzeti cselekvési terv elkészítése céljából minden Részes Állam kérheti az Egyesült Nemzetek Szervezetét, a regionális szervezeteket, más Részes Államokat vagy egyéb illetékes kormányközi vagy nem-kormányzati intézményeket, hogy segítsék hatásáikat, *egyebek között*, a következők meghatározásában:
 - (a) A fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területeken található kazettás lőszer-maradványok

fajtája és mennyisége;

- (b) A terv végrehajtásához szükséges pénzügyi, technológiai és humán erőforrások;
- (c) A fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló területeken található összes kazettás lőszer-maradvány mentesítéséhez és megsemmisítéséhez szükséges idő felbecsülése;
- (d) A kazettás lőszer-maradványok által okozott sérülések csökkentését, vagy a halálesetek elkerülését célzó kockázat csökkentő felvilágosító programok és oktatási tevékenységek;
- (e) Segítségnyújtás a kazettás lőszer-áldozatainak; és
- (f) Az érintett Részes Államok kormánya és a terv végrehajtásában részt vevő megfelelő kormányzati, kormányközi vagy nem-kormányzati szervezetek közötti koordinációs kapcsolat kialakítása.

12. Az ezen Cikk rendelkezései szerint segítséget nyújtó és elfogadó Részes Államok kötelesek együttműködni a megállapodásokban szereplő segítségnyújtási programok teljes és azonnali végrehajtásában.

7. Cikk

Átláthatósági intézkedések

1. Minden Részes Állam a lehető legrövidebb időn belül köteles, de legkésőbb a jelen Egyezménynek az adott Részes Állam számára történő hatálybalépésétől számított 180 napon belül, jelentést tenni az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának:
 - (a) Az ezen Egyezmény 9. Cikkében említett nemzeti végrehajtási intézkedésekről;
 - (b) Az ezen Egyezmény 3. Cikkében hivatkozott összes kazettás lőszer darabszámáról, beleértve az altölteteket is, típusokra, mennyiségre, s ha lehetséges az egyes típusok sorozatszámára történő lebontásban;
 - (c) Az adott Részes Állam által az ezen Egyezmény számára történt hatálybalépése előtt gyártott, valamint a jelenleg tulajdonában lévő vagy általa birtokolt kazettás lőszer típusok műszaki jellemzőiről, ha azok ismertek, ésszerű módon megadva az olyan típusú információkat, amelyek a kazettás lőszer azonosításában és mentesítésében segíthetnek. Ezen információknak minimálisan tartalmazniuk kell a méreteket, a gyújtószerkezet leírását, a robbanóanyag-tartalmat, a fémtartalmat, színes fényképeket, és minden egyéb információt, amely segítheti a kazettás lőszer-maradványok mentesítését.
 - (d) A kazettás lőszer gyártó létesítmények átalakítását vagy leszerelését célzó programok állapotát és haladási ütemét;

- (e) A kazettás lőszer, beleértve a robbanó altöltetek, ezen Egyezmény 3. Cikke alapján történő megsemmisítésének állapotát és haladását, a megsemmisítés módjának részleteivel, az összes megsemmisítő létesítmény helyszínének megjelölésével, valamint a betartandó biztonsági és környezetvédelmi szabványok leírásával;
 - (f) Az ezen Egyezmény 3. Cikkének megfelelően megsemmisített kazettás lőszerokről, beleértve a robbanó altölteteket is, típusait és mennyiségét, beleértve az összes megsemmisítő létesítmény helyét, valamint a kötelező biztonsági és környezetvédelmi szabványok leírását;
 - (g) Az ezen bekezdés (e) albekezdésében hivatkozott program bejelentett befejezése után talált kazettás lőszer-készleteket, ideértve a robbanó altölteteket is, továbbá az ezen Egyezmény 3. Cikkének alkalmazásával készült megsemmisítési terveket;
 - (h) A lehetséges mértékig a fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló kazettás lőszerrel szennyezett területek nagyságát és elhelyezkedését, a lehető legtöbb részlettel az összes kazettás lőszer-maradvány típusáról és mennyiségéről, megfelelő területi bontásban, továbbá használatuk idejét is megjelölve;
 - (i) Az ezen Egyezmény 4. Cikkének megfelelően már mentesített és megsemmisített kazettás lőszer-maradványok további mentesítési és megsemmisítési programjának állapotát és haladását, a kazettás lőszerrel szennyezett terület mentesítési szükségleteinek mértékét és elhelyezkedését, valamint a mentesített és megsemmisített kazettás lőszer-maradványok mennyiségét és típus szerinti lebontását;
 - (j) A kockázatcsökkentéssel kapcsolatos képzés biztosítása érdekében tett intézkedéseket, különösen a fennhatósága vagy ellenőrzése alatt álló kazettás lőszer-maradványokkal szennyezett területeken élő polgári lakosság azonnali és hathatós figyelmeztetésére szolgáló intézkedéseket;
 - (k) Az ezen Egyezmény 5. Cikke szerinti, az életkornak és a nemi hovatartozásnak megfelelő ellátás biztosítására vonatkozó kötelezettsége végrehajtásának állapotát és előrehaladását, beleértve az egészségügyi ellátást, a rehabilitációt és a pszichológiai támogatást, valamint a gondoskodást a kazettás lőszer áldozatainak társadalmi és gazdasági visszailleszkedéséről, továbbá megbízható adatok gyűjtését a kazettás lőszer áldozatairól;
 - (l) Az információszolgáltatásra és az ezen bekezdésben leírt intézkedések megtételére jogosult intézmények megnevezését és elérhetőségeit;
 - (m) Az ezen Egyezmény 3., 4. és 5. Cikkének végrehajtására elkülönített nemzeti erőforrások – beleértve a pénzügyi, anyagi, vagy természetbeni erőforrásokat is – mennyiségét; és
 - (n) Az ezen Egyezmény 6. Cikke szerint létrejött nemzetközi együttműködés és a kapott segítség mértékét, típusait és célterületeit.
2. Az ezen Cikk 1. bekezdése szerint biztosított információt a Részes Államoknak évente kell frissíteniük, az előző naptári évet lefedve, és a jelentést minden év április 30-ig kell megküldeni az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.

3. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára köteles az összes ilyen neki címzett jelentést a Résztes Államoknak továbbítani.

8. Cikk

A kötelezettségteljesítés megkönnyítése és tisztázása

1. A Résztes Államok megállapodnak abban, hogy konzultációt folytatnak és együttműködnek a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásában, és az együttműködés szándékával együtt munkálkodnak azon, hogy megkönnyítsék a Résztes Államok számára a jelen Egyezmény alapján rájuk háruló kötelezettségek teljesítését.
2. Ha egy vagy több Résztes Állam a jelen Egyezmény rendelkezéseinek egy másik Résztes Állam általi betartásával kapcsolatos kérdéseket óhajt tisztázni és megoldani, az adott ügygel kapcsolatban az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárán keresztül kérdéssel fordulhat a szóban forgó Résztes Államhoz. Az ilyen kérelemhez csatolni kell az összes megfelelő információt. Minden Résztes Állam tartózkodik a megalapozatlan kérdések felvetésétől, ügyelve, hogy visszaélést ne követhessenek el. Az a Résztes Állam, amelyhez a kérdést intézték, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárán keresztül 28 napon belül eljuttatja a kérdést benyújtó Résztes Államhoz az összes olyan információt, amely előmozdíthatja az adott kérdés tisztázását.
3. Amennyiben a kérdést benyújtó Résztes Állam nem kap választ az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának közvetítésével a megadott időtartamon belül, illetve, ha a kérdésre kapott választ nem tartja kielégítőnek, az ügyet az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárán keresztül a Résztes Államok soron következő ülése elé terjesztheti. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára a beadványt – a szóban forgó kérdéshez csatolt összes megfelelő információ kíséretében – továbbítja a Résztes Államoknak. Az összes ilyen információt átadják a kérelemmel megkeresett Résztes Államnak, amelynek joga van válaszadásra.
4. A Résztes Államok soros ülésének összehívásáig az érintett Résztes Államok bármelyike kérheti az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát, hogy járjon közben a felvetett kérdés tisztázásának megkönnyítése érdekében.
5. Amikor ezen Cikk 3. bekezdése szerint valamilyen ügyet előterjesztettek, a Résztes Államok ülése először azt köteles eldönteni, hogy az érintett Résztes Államok által benyújtott összes információ mérlegelése után kíván-e tovább foglalkozni az adott ügygel. Amennyiben a folytatásról születik döntés, a Résztes Államok ülése az érintett Résztes Államoknak módszereket és eszközöket javasolhat az adott ügy tisztázására vagy megoldására, beleértve a nemzetközi joggal összhangban lévő megfelelő eljárások kezdeményezését. Olyan körülmények között, ahol a kérdés keletkezésének okát a Résztes Államon kívül álló körülmények határozzák meg, a Résztes Államok ülése megfelelő intézkedéseket javasolhat, beleértve az ezen Egyezmény 6. Cikkében hivatkozott együttműködés alkalmazását.
6. Az ezen Cikk 2–5. bekezdésében meghatározott intézkedéseken túl, a Résztes Államok ülése dönthet

úgy, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek nem teljesítéséből fakadó esetek megoldására olyan más általános eljárásokat, vagy konkrét mechanizmusokat fogad el, amelyeket a megoldás érdekében célszerűnek lát.

9. Cikk

Nemzeti végrehajtási intézkedések

A Részes Államok meghoznak minden megfelelő jogi, igazgatási és egyéb intézkedést ezen Egyezmény végrehajtása érdekében, beleértve a büntetőjogi intézkedések foganatosítását is, hogy megakadályozzanak és elfojtsanak bármely, ezen Egyezmény által a Részes Államok számára tiltott tevékenységet a joghatóságuk vagy az ellenőrzésük alatt álló személyek által vagy területen.

10. Cikk

Viták rendezése

1. Amikor az Egyezmény értelmezésében vagy alkalmazásában két vagy több Részes Állam között vita keletkezik, az érintett Részes Államok kötelesek egymással konzultálni a vita tárgyalásos vagy egyéb, általuk választott békés eszközzel történő gyors megoldása érdekében, beleértve a Részes Államok üléséhez folyamodást és az ügynek a Nemzetközi Bíróság elé történő utalását a Bíróság Alapszabályának megfelelően.
2. A Részes Államok ülése bármilyen, általa megfelelőnek tekintett eszközzel hozzájárulhat a vita rendezéséhez, beleértve közbenjárásának felajánlását, és az érintett Részes Államok felhívását arra, hogy kezdjék meg az általuk választott rendezési eljárást, illetve a közösen elhatározott eljárás esetében határidőt ajánlhat.

11. Cikk

A Részes Államok találkozói

1. A Részes Államok kötelesek rendszeres találkozókon részt venni, hogy megvizsgáljanak minden olyan ügyet, amely ezen Egyezmény alkalmazását vagy végrehajtását illeti, és szükség esetén

döntéseket hozzanak, ideértve:

- (a) ezen Egyezmény működését és helyzetét;
 - (b) a jelen Egyezmény rendelkezései értelmében benyújtott jelentésekből fakadó kérdéseket;
 - (c) a 6. Cikkkel összhangban folytatott nemzetközi együttműködést és segítségnyújtást;
 - (d) a kazettás lőszer-maradványok mentesítéséhez szükséges technológiák fejlesztését;
 - (e) a Részes Államoknak ezen Egyezmény 8. és 10. Cikke szerinti beadványait; és
 - (f) a Részes Államok ezen Egyezmény 3. és 4. Cikkének rendelkezései szerinti beadványait.
2. A Részes Államok első találkozóját az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára köteles összehívni az ezen Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül. Az ezt követő üléseket az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára évente köteles összehívni egészen az első Felülvizsgálati Konferencia időpontjáig.
 3. Ezen Egyezmény nem részes államai, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete, egyéb érintett nemzetközi szervezetek vagy intézmények, regionális szervezetek, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága, a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Társaságainak Nemzetközi Szövetsége és más fontosabb nem-kormányzati szervezetek szintén meghívást kaphatnak, hogy az elfogadott ügyrendi szabályokkal összhangban megfigyelőként jelen lehessenek.

12. Cikk

Felülvizsgálati Konferenciák

1. Öt évvel ezen Egyezmény hatálybalépése után az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára köteles Felülvizsgálati Konferenciát összehívni. További Felülvizsgálati Konferenciát az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára akkor köteles összehívni, ha azt a Részes Államok egyike vagy több Részes Állam kéri azzal, hogy az egyes Felülvizsgálati Konferenciák között eltelt idő semmiképpen sem lehet kevesebb, mint öt év. Ezen Egyezmény összes Részes Államát meg kell hívni minden Felülvizsgálati Konferenciára.
2. A Felülvizsgálati Konferenciák céljai a következők:
 - (a) ezen Egyezmény működésének és helyzetének áttekintése;
 - (b) annak mérlegelése, szükség van-e, és ha igen, milyen időközönként, a Részes Államok 11. Cikk 2. bekezdésében említett további üléseire; és
 - (c) a 3. és a 4. Cikkben foglaltaknak megfelelően, a Részes Államok beadványaival kapcsolatos

döntések meghozatala.

3. Ezen Egyezmény nem Részes Államai, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete egyéb érintett nemzetközi szervezetek vagy intézmények, regionális szervezetek, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága, a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Társaságainak Nemzetközi Szövetsége és más fontosabb nem-kormányzati szervezetek szintén kaphatnak meghívást, hogy az elfogadott ügyrendi szabályokkal összhangban, megfigyelőként jelen lehessenek.

13. Cikk

Módosítások

1. Ezen Egyezmény hatálybalépését követően bármelyik Részes Állam bármikor javasolhatja az Egyezmény módosítását. Minden módosítással kapcsolatos javaslatot az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának kell eljuttatni, aki azt továbbítja a Részes Államoknak, az álláspontjuk kinyilvánítását kérve arról, hogy összehívjanak-e Módosítási Konferenciát a javaslat megvitatására. Ha a Részes Államok többsége legkésőbb 90 nappal a javaslat szétküldése után arról értesíti az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkárát, hogy támogatja a javaslat további megfontolását, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára köteles összehívni a Módosítási Konferenciát, amelyre minden Részes Államot meg kell hívni.
2. Az ezen Egyezmény nem részes államai, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete, egyéb releváns nemzetközi szervezetek vagy intézmények, regionális szervezetek, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága, a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Társaságainak Nemzetközi Szövetsége és más érintett nem-kormányzati szervezetek meghívást kaphatnak, hogy az elfogadott ügyrendi szabályokkal összhangban megfigyelőként jelen lehessenek.
3. A Módosítási Konferenciát közvetlenül a Részes Államok ülése vagy a Felülvizsgálati Konferencia után kell összehívni, kivéve, ha a Részes Államok többsége azt kéri, hogy korábbi időpontban rendezzék.
4. Ezen Egyezmény minden módosítását a Módosítási Konferencián jelen lévő és szavazó Részes Államok kétharmados többségének kell elfogadnia. A Letéteményes köteles minden, a fenti módon elfogadott módosítást minden Államnak eljuttatni.
5. Jelen Egyezmény valamely módosítása azt követően lép hatályba az Egyezmény valamennyi olyan Részes Állama számára, mely elfogadja a szóban forgó módosítást, hogy a Részes Államok többsége letétbe helyezte az elfogadásról szóló okiratot. Ezt követően minden további Részes Állam számára abban az időpontban lép hatályba, amikor letétbe helyezi saját elfogadási okiratát.

14. Cikk

Költségek és adminisztratív feladatok

1. A Részes Államok ülései, a Felülvizsgálati Konferenciák és a Módosítási Konferenciák költségeit – az Egyesült Nemzetek Szervezete megfelelő arányos tagdíjaskálája alapján – a Részes Államok és az ezeken az üléseken részt vevő, de a jelen Egyezményben nem részes államok viselik.
2. Az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának az ezen Egyezmény 7. és 8. Cikke szerint fölmerült költségeit a Részes Államok viselik az Egyesült Nemzetek Szervezete megfelelő arányos tagdíjaskálája alapján.
3. Az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának az ezen Egyezmény szerinti igazgatási feladatai ellátásához az Egyesült Nemzetek Szervezetétől megfelelő mandátum szükséges.

15. Cikk

Aláírás

Ezen, Dublinban, 2008. május 30-án készült Egyezmény minden Állam számára nyitva áll aláírásra Oslóban 2008. december 3-án, illetve azt követően az Egyesült Nemzetek Szervezetének New York-i központjában egészen a hatálybalépés időpontjáig.

16. Cikk

Megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás

1. Ezen Egyezmény aláírást követő megerősítése, elfogadása, illetve jóváhagyása szükséges.
2. Az Egyezmény nyitva áll csatlakozásra azon Államok számára is, amelyek az Egyezmény létrehozásában nem vettek részt.
3. A megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról, illetve csatlakozásról szóló okiratokat a Letéteményesnél kell letétbe helyezni.

17. Cikk

Hatálybalépés

1. Ez az Egyezmény a megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról, illetve csatlakozásról szóló harmincadik okirat letétbe helyezésének hónapjától számított hatodik hónap első napján lép hatályba.
2. Minden olyan Állam esetében, amely a megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról, illetve csatlakozásról szóló okiratát a megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról, illetve csatlakozásról szóló harmincadik okirat letétbe helyezésének időpontja után helyezi letétbe, ez az Egyezmény a szóban forgó Állam megerősítésről, elfogadásról, jóváhagyásról, illetve csatlakozásról szóló okirata letétbe helyezésének időpontjától számított hatodik hónap első napján lép hatályba.

18. Cikk

Ideiglenes alkalmazás

Az Egyezmény megerősítése, elfogadása, jóváhagyása, illetve az ahhoz történő csatlakozás időpontjában bármely Állam nyilatkozatot tehet arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséig ideiglenes jelleggel alkalmazni fogja az ezen Egyezmény 1. Cikkében foglaltakat.

19. Cikk

Fenntartások

Az Egyezményhez fenntartás nem tehető.

20. Cikk

Időbeli hatály és felmondás

1. Ezen Egyezmény határozatlan időre szól.
2. Minden Részes Állam – nemzeti szuverenitásával élve – jogosult ezen Egyezmény felmondására. A

felmondásról köteles előzetesen értesíteni a többi Részes Államot, a Letéteményest, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsát. A felmondásról szóló okiratnak tartalmaznia kell a felmondás részletes indokolását.

3. A felmondás csak a felmondásról szóló okiratnak a Letéteményes általi kézhezvételtől számított hat hónap eltelte után lép hatályba. Ha azonban e hat hónapos időszak lejártakor a felmondó Részes Állam fegyveres konfliktusban áll, a felmondás csak a fegyveres konfliktus befejezését követően lép hatályba.

21. Cikk

Az Egyezményben nem részes államokhoz fűződő kapcsolatok

1. Minden Részes Állam köteles az Egyezmény nem részes államait arra ösztönözni, hogy erősítsék meg, fogadják el, hagyják jóvá az Egyezményt, vagy csatlakozzanak hozzá, ezáltal ösztönözve valamennyi államot az Egyezményben foglaltak betartására.
2. Minden Részes Állam köteles az ezen Egyezményben részt nem vevő Államok kormányait az ezen Cikk 3. bekezdésében hivatkozottak szerint tájékoztatni arról, hogy ezen Egyezmény szerint milyen kötelezettségek hárulnak rá. A Részes Állam köteles továbbá annak normái érvényesítését előmozdítani, és minden tőle telhetőt megtenni, hogy az Egyezményben nem Részes Államokat eltántorítsa a kazettás lőszeres használatától.
3. Nem érintve a jelen Egyezmény 1. Cikkében foglaltakat, valamint a nemzetközi joggal összhangban, a Részes Államok, azok katonai állománya, vagy állampolgárai részt vehetnek katonai együttműködésben vagy műveletekben a jelen Egyezményben részt nem vevő államokkal, amely államok a Részes Államok számára tiltott tevékenységet fejthetnek ki.
4. A jelen Cikk 3. bekezdése nem jogosít fel egy Részes Államot:
 - a. a kazettás lőszeres fejlesztésére, gyártására, vagy egyéb módon történő beszerzésére;
 - b. a kazettás lőszeres felhalmozására vagy továbbadására;
 - c. a kazettás lőszeres használatára; vagy
 - d. kifejezetten kazettás lőszeres használatát kérni olyan esetekben, amikor a lőszer kiválasztása az adott Részes Állam kizárólagos ellenőrzése alatt áll.

22. Cikk

Letéteményes

A jelen Egyezmény Letéteményese az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára.

23. Cikk

Hiteles szövegek

A jelen Egyezmény arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol szövegei egyformán hitelesek.”

4. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2–3. §, valamint az 5. § az Egyezmény 17. Cikk 2. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, a 2–3. §, valamint az 5. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(4) Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, valamint az igazságügyért felelős miniszter gondoskodik.

5. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 160/A. § (3) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

(Az (1)-(2) bekezdés alkalmazásában nemzetközi szerződés által tiltott fegyvernek kell tekinteni:)

„*f*) a 2012. évi törvénnyel kihirdetett, a Kazettás Lőszerekről szóló Egyezmény 2. Cikk 2. pontjában meghatározott kazettás lőszert, valamint 2. Cikk 13. pontjában meghatározott kisméretű ejtőlőszert.”

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvény célja a Kazettás Lőszerokról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megszerzése és kihirdetése.

Az Egyezmény aláírásával, a hazai kazettás lőszer-készletek megsemmisítésével és az Egyezmény ratifikálásával Magyarország ismét fontos és kézzelfogható bizonyítékát adja a leszerelés ügye iránti szilárd elkötelezettségének. Ezzel nemcsak megvalósítja a nemzeti biztonsági stratégiában foglalt célkitűzéseket, hanem hozzájárul a magyar külpolitika pozitív megítéléséhez is.

2008. május 30-án a Dublini Diplomáciai Konferencián résztvevő 107 állam, köztük hazánk is, egyhangúan elfogadta a kazettás lőszer betiltásáról rendelkező „Kazettás Lőszerokról szóló Egyezmény” (Convention on Cluster Munitions) szövegét. Az Egyezményt 2008. december 3-án Oslóban nyitották meg aláírásra. Ugyanezen a napon hazánk nevében a külügyminiszter aláírta az Egyezményt.

Az elmúlt évtizedekben a kazettás lőszer alkalmazása, illetve a lőszer-maradványok több ezer halálesetet és súlyos sérülést okoztak. A régebben használt, ledobott, de fel nem robbant résztöltetek a mai napig nagy veszélyt jelentenek a polgári lakosságnak a világ számos országában. Szomorú adat, hogy az áldozatok és sérültek egyharmada gyermek, illetve a sérültek 60 %-a mindennapi tevékenysége közben lesz áldozata a robbanótesteknek.

A 2008. május 30-án Dublinban véglegesített, majd a 2008. december 3-án Oslóban aláírt egyezmény Részes Államai vállalják, hogy semmilyen körülmények között nem használnak kazettás bombákat, továbbá nem gyártanak, nem tárolnak, nem értékesítenek, vagy adnak tovább ilyen fegyvereket (1. Cikk). Vállalják továbbá, hogy meglévő kazettás lőszer készleteiket megsemmisítik (4. Cikk) és kétoldalú, vagy többoldalú együttműködés keretében támogatást adnak más államoknak ahhoz, hogy eleget tegyenek az egyezményben vállalt kötelezettségeiknek (6. Cikk).

Az egyezményről szóló tárgyalások több, a leszerelés területén aktív nemzetközi civil szervezet és több ország kisebb civil szervezetének együttes kezdeményezésére, 2007. februárban indultak Oslóban, miután a norvég kormány felvállalta a civilek által képviselt mozgalom céljait és otthont adott az első, kormányzati és nem kormányzati szakértők bevonásával folytatott tárgyalásoknak. Az előkészítő tárgyalási folyamatban 107 ország, köztük Magyarország szakértői vettek részt. A bő egy évvel később Dublinban elfogadott végleges szöveget a kazettás bombát használó 14 országból 7 írta alá, míg a 34, ilyen fegyverrendszert gyártó ország közül 17 képviselője csatlakozott a kazettás fegyverek tilalmáról szóló nemzetközi egyezményhez. Különböző politikai és katonai megfontolások miatt a nemzetközi közösség fontos tagjai, mint az Egyesült Államok, Kína és Oroszország egyelőre nem írták alá az egyezményt.

Magyarország az egyezmény oslói aláírásával és az aláírást követő felszólalásában egyértelművé tette, hogy az egyezményben foglalt célokat és korlátozásokat magára nézve kötelezőnek tartja már a hazai kihirdetés formális megtörténtéig terjedő időszakban is. Ennek megfelelően kerülhetett sor a

hazánkban tárolt ilyen típusú fegyverek megsemmisítésének megkezdésére 2011 elején. 2011. január 12-én Erdőkertesén, a kijelölt robbantási helyen került végrehajtásra a kazettás bombák próbahatástalanítása és megsemmisítése. A Magyar Honvédség birtokában lévő szovjet gyártású légibombák első csoportjának hivatalos megsemmisítését 2011. március 24-én, az erdőkeresi gyakorlótéren, hazai és nemzetközi szakértők, az EBESZ és az ENSZ nemzetközi megfigyelői, a Budapesten akkreditált katonai attasék, valamint a civil szervezetek képviselőinek jelenlétében kezdte meg a Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred. A további 41 darab harckocsi és a 248 darab előerő elleni, régi szovjet bomba megsemmisítésére március és június között került sor.

Magyarország a birtokában lévő kazettás lőszeres és azok résztölteinek önként vállalt, és a teljes átláthatóság mellett végrehajtott megsemmisítésével maradéktalanul eleget tett a transzparencia és a bizalomépítés elvárásainak, és ismét fontos bizonyítékát adta a béke és a leszerelés ügye melletti elkötelezettségének.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. és 2. §-hoz

Az Egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz. Erre, valamint a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. §-a (1) bekezdésének a) pontjára és 9. §-ára figyelemmel, az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást és törvényben kerül kihirdetésre.

A 3. §-hoz

Az Egyezmény 1. és 2. Cikke tartalmazza az Egyezményben vállalt általános kötelezettségekre, az egyezmény hatályára vonatkozó, valamint az abban használt fogalmakat meghatározó rendelkezéseket. A 3. és a 4. Cikk a kazettás lőszer tárolására, a készletek megsemmisítésére, valamint a kazettás lőszer-mentesítésre és megsemmisítésre, továbbá a kockázatcsökkentő felkészítésre vonatkozóan hoz rendelkezéseket. Az 5. Cikk az áldozatok segítésének kérdésével foglalkozik, amelyet a 6. Cikkben a nemzetközi együttműködés és segítségnyújtás témakörének taglalása követ. A 7. Cikk foglalkozik az áttekinthetőségi intézkedések részletezésével. A 8. Cikk a kötelezettségteljesítés megkönnyítésére és tisztázására vonatkozóan hoz rendelkezéseket. A 9. és a 10. Cikk a nemzeti végrehajtási intézkedéseket és a viták rendezésének kérdéseit taglalja. A 11. és a 12. Cikk az Egyezmény végrehajtásának intézményes kereteire, a Részleges Államok találkozóiira, és a Felülvizsgálati Konferenciákra tér ki. A 13. és a 14. Cikk az Egyezmény módosításaira, valamint az Egyezmény működtetésével kapcsolatos költségekre és adminisztratív feladatokra vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket. A 15-től a 23-ig terjedő Cikk tartalmazza az Egyezmény aláírására, megerősítésére, elfogadására, jóváhagyására, vagy a csatlakozásra, valamint a hatálybalépésre, az ideiglenes alkalmazásra, a fenntartásokra, az Egyezmény időbeli hatályára és felmondására, az Egyezményben nem részes államokhoz fűződő kapcsolatokra, a letéteményesre és a hiteles szövegekre vonatkozó rendelkezéseket.

A 4. §-hoz

A 4. § határozza meg a kihirdető törvény hatálybalépésének napját, valamint rögzíti az Egyezmény hatálybalépésével kapcsolatos, a 2005. évi L. törvényből eredő külügyminiszteri feladatokat.

Az 5. §-hoz

Az Egyezményhez csatlakozó országok kötelezik magukat arra, hogy az Egyezmény végrehajtása érdekében meghozzák a megfelelő jogi, igazgatási és egyéb intézkedéseket, beleértve a büntetőjogi intézkedések foganatosítását is annak érdekében, hogy megakadályozzák minden, az Egyezmény által a Részleges Államok számára tiltott tevékenységet (9. Cikk). A Büntető Törvénykönyv módosításával Magyarország ennek a kötelezettségnek tesz eleget.